

For det andet: Folketingets ønske om åbne partiregnskaber og nu også offentlige lister over bidragydere vil begribeligvis føre til, at den hidtidige støtte fra private sponsorer vil svinde ind formentlig til et minimum.

For det tredje – og på den anden side: Vi lægger også stor vægt på åbenhed. Lad os da få de mange myter om, hvem der bidrager til hvem, aflivet! Derfor er det udmærket, at der nu både lokalt og centralt bliver fuldt overblik over tingene. Alle bidrag på de nok så berømte 20.000 kr. og derover skal nu offentliggøres.

I samme forbindelse har det været et ønske også hos Det Konservative Folkeparti, at det enkelte fagforbunds medlem udtrykkelig skulle tilkendegive, at han ønskede at bidrage til politisk arbejde, og ikke som nu, at han skal framelde. Det ønske har vi ikke fået imødekommet, og så må vi jo tage til takke med de krav om dokumentation, der er indeholdt i forslaget.

Men kombinationen med åbenhed kan vi så leve med, eller sagt på en anden måde: Intentionen i Venstres og Fremskridtpartiets beslutningsforslag kan vi tilslutte os.

Man kan have adskillige ideologiske og ideelle opfattelser af denne sag. Man kan være mere eller mindre polemisk. For os står det i al sin gribende enkelhed fast, at den øgede støtte er en nødvendighed. Det er bestemt ikke noget at være flov over; det vil gøre os bedre rustet, det vil gøre os mindre afhængige.

Lad mig så føje til: Vi skal ganske rigtigt ikke have statsstøtte, fordi så mange andre får det: Folkeoplysningen, foreningslivet, kulturlivet, sporten osv. osv. Vi skal have det af hensyn til det folkestyre, vi er sat til at arbejde i, men vi har ikke det fjerneste imod at blive opfattet som en del af både folkeoplysningen og foreningslivet, og vi har som de tænkt os at værne om vores selvstændighed og frihed.

Naturligvis bliver man ikke statsafhængig af statsstøtte, ligesom man ikke bliver EU-afhængig, selv om man forleden stemte for et aktstykke om 14,5 mio. kr. til oplysning om Den Europæiske Union. Lad os nu ikke blive for fintfølelse! Om føje tid vil det i Danmark være ganske som i vore nordiske nabolande: En fornuftig offentlig støtte til de politiske partier vil være en fuldstændig selvfølge.

Weekendavisen skrev forleden en leder med titlen »Ja til partistøtte«. Det var på mange måder en overraskende leder; Weekendavisen har ikke just været bannerfører i den sag, vi i dag taler om. Og lederen opregner da også

adskillige betænkeligheder ved forslaget, men så siger lederskribenten:

»Derfor skal vore politikere være bedre. De skal være bedre rustet. De skal være endnu mindre i lommerne på deres nuværende økonomiske velyndere, dvs. vanskeligere at korrumpere, hvad den nye lov om partistøtte netop tager højde for. De skal kunne leve op til det 21. århundredes udfordring. Den er stor. Den kræver af politikerne mindst den samme solide økonomiske baggrund, som er forudsætningen for vort erhvervslivs overlevelse.

Alt sammen under forudsætning af, at partierne er værd at bevare og værd at styrke.«

Jeg er aldeles enig.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det var hr. Anders Fogh Rasmussens sidste korte bemærkning, der fik mig til at gå på talerstolen.

Hr. Anders Fogh Rasmussens udsagn om frivillige bidrag i forbindelse med Venstres regnskab og hans udsagn om, at det er Venstres medlemmer, der skaffer sådanne frivillige bidrag, får mig til at tænke på, at nu skal man jo passe på ikke at hæve den liberalistiske fane højere, end at fødderne bliver på jorden.

Jeg mindes sidste valgkamp, hvor det sådan set var så som så, følte jeg som ikke-Venstremand, med de frivillige bidrag. Vi var en del bønder, der syntes, at vi måske ikke var helt frivillige i det bidrag, vi kom til at betale til Venstre, i og med at Mejeriernes Fællesorganisation gav 50.000 kr. til Venstre.

Det blev ikke stort bedre af, at Venstres formand, hr. Uffe Ellemann-Jensen, på det tidspunkt påstod, at Mejeriernes Fællesorganisation ikke er en del af landbrugets organisationer. Det skal man være endog meget ortodoks Venstremand for at kunne påstå; det er vist kun dem, der kunne finde på det.

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører i forbindelse med beslutningsforslag nr. B 102: Det kunne opfattes sådan, at forslaget kun var rettet mod fagbevægelsen. Betyder en vedtagelse af beslutningsforslag nr. B 102, at f.eks. de bønder, som måske ikke er Venstrefolk – for sådanne findes faktisk – så kan blive fri for at betale til Venstre?